Mümin erkeklere (Resulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, ırzlarını da korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

(Nur suresi, 30. ayet.)

Mümin kadınlara
Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtsünler.

(Nur suresi, 31. ayet.)

1.5. Namaza Davet: Ezan

Müslümanlar Medine'ye hicret ettikten sonra burada ensar ve muhacirle birlikte bir İslam toplumu meydana geldi. Bu dönemde ibadetler konusunda bazı gelişmeler oldu. Bunların başlıcaları: Ezanın belirlenmesi, kıblenin değişikliği, orucun, zekatın ve tesettürün farz kılınmasıdır.

Müslümanlar Mekke'de iken ibadetlerini gizlice yapıyor, namazlarını kimsenin göremeyeceği yerlerde kılıyorlardı. Dolayısıyla orada namaza açıktan davet etmek gibi bir imkân yoktu. Ancak Medine'de şartlar değişmişti. Artık müşriklerin zulüm ve baskıları çok gerilerde kalmıştı. Müslümanlar namazlarını rahatlıkla kılıyorlardı. Fakat, namaz vakitlerinde herkesi bir araya toplayacak bir davet şekli henüz tespit edilmemişti. Müslümanlar namaz vakti yaklaşınca mescide geliyor, vakit girincede namazlarını kılıyorlardı.

Peygamberimiz hicretten bir süre sonra ashabını toplayarak namaza nasıl davet edileceğiyle ilgili onlarla istişare etti. Bazı sahabeler namaz vakitlerinde, Hristiyanlarda olduğu gibi çan çalınmasını, diğer bir kısmı Yahudiler gibi boru üflenmesini, bir kısmı da Mecusilerinki gibi namaz vakitlerinde ateş yakılıp yüksek bir yere götürülmesini teklif etti. Çeşitli görüşlerin ileri sürüldüğü istişare sonucunda kesin bir karara varılamadı.

Peygamber Efendimiz de yapılan bu teklifleri başka dinlerin uygulamalarına benzediği için uygun bulmadı. O sırada Hz. Ömer söz aldı:"Ya Resulallah! Halkı namaza çağırmak için neden bir insan görevlendirilmesin?" diye sordu. Peygamberimiz o anda Hz. Ömer'in teklifini uygun gördü ve Bilal-i Habeşi'ye "Kalk ya Bilal, namaz için seslen." dedi. Medine sokaklarında, "es-salah, es-salah diye seslenerek Müslümanları namaza çağırmaya başladı.

BİLGİ NOTU

Bilal-i Habeşi Peygamberimizin vefatından sonra Şam'da kaldı. Bir ara Medine'yi ziyarete gitmişti. Sevgili Peygamberimizin torunu Hz. Hüseyin'in ricasıyla o yanık sesiyle sabah ezanını okudu. Bilal'in sesini duyan Medineliler; Peygamberimiz sanki aralarındaymış gibi heyecanlı dakikalar yaşamışlar, eski günleri anarak gözyaşlarını tutamamışlardı.

(Osman Keskioğlu, Siyer-i Nebi, s. 77)

---

14. İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s.145.

Aradan çok zaman geçmeden ensardan Abdullah b. Zeyd ezan ile ilgili bir rüya gördü. Rüyasını Peygamberimize anlattığı zaman o da rüyasının hak olduğunu söyledi. Zeyd'e rüyasında gördüklerini güzel ve gür sesli Bilal'e öğretmesini istedi. Bilal-i Habeşi, Medine'nin yüksek bir yerine çıkarak ezanı okumaya başladı. Bilal'in okuduğu ezanı evinde duyan Hz. Ömer koşarak Peygamberimize geldi ve aynı rüyayı kendisinin gördüğünü söyledi.[15] İlerleyen günlerde Mescid-i Nebi'nin arka tarafına ezan okumak için özel bir yer yapıldı.

15. Buhari, Ezan, 1-19